

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 15C/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613208016
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Obermanová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:8613208016.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II. sudkyňou JUDr. Vierou Obermanovou v právnej veci žalobcu: S. G., J. XX.X.XXXX, G. J. Q. Č.. XX, právne zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanej: N. V. - A. K. N. V., Š.V. X, G., v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 775,96 € s úrokom z omeškania vo výške 5,5 % ročne od 1.12.2013 do zaplataenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcom rozsahu konanie z a s t a v u j e.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou, doručenou Okresnému súdu vo Svidníku dňa 18.12.2013, sa žalobca domáhal zaplataenia sumy 2000.- € s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplataenia titulom náhrady škody za obhajobu v jeho trestnej veci a sumy 118,91 € s 5,5 % úrokom z omeškania ročne od 1.12.2013 do zaplataenia z titulu náhrady odmeny v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku.

Žalobu, pôvodne podanú proti S. I. N. I. G., odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa PZ, Prezídia PZ, Úradu boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Východ Košice, ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012 z 29.6.2012 bolo voči nemu vznesené obvinenie za pokračovací prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (ďalej TZ), že Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB 4T/53/2012 zo 16.4.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.4.2013, bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené, že na obhajobu si zvolil advokáta Z. F. Š., s ktorým obhajcom sa dohodol na paušálnej odmene za obhajobu vo výške 2.000.- €, podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. čo aj zaplatil tak, že 11.10.2012 uhradil 1.000.- € a dňa 24.5.2013 opäť 1.000.- €. Listom z 24.5.2013 požiadal S. I.Y. N. v rámci predbežného prerokovania nároku o náhradu škody vo výške 2.000.- € za obhajobu v jeho trestnej veci, aj o náhradu odmeny v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku, pričom jeho žiadosť o predbežné prerokovania nároku Ministerstvo vnútra SR prevzalo 30.5.2013. Uviedol, že žalobu podáva podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a uplatňuje si okrem náhrady škody vo výške 2.000.-€ s prísl. aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súvislosti s uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku z hodnoty 2.000.- €, podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, čo predstavuje podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. odmenu za jeden úkon právnej služby 91,28 € a 7,81 € paušál, vrátane 19 % DPH, t.j. spolu 118,91 € s prísl.

Ministerstvo vnútra SR podaním zo 4.3.2014 vzneslo námietku miestnej príslušnosti a navrhlo, aby predmetná vec bola postúpená Okresnému súdu Košice II, nakoľko ku skutočnosti zakladajúcej právo na náhradu škody nedošlo v obvode Okresného N. N. vzhľadom na to, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané vyšetrovateľom PZ, Úradu boja proti korupcii Východ Košice. Okresný N. N. vec postúpil tunajšiemu súdu dňa 7.5.2014 ako miestne príslušnému súdu, pretože pôvodný žalovaný namietal miestnu príslušnosť pri prvom úkone, ktorý mu ako účastníkovi patrí.

V písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu pôvodne žalovaný uviedol, že v predbežnom prerokovaní si žalobca uplatnil na MV SR sumu 2.000.- € a sumu 237,82 € ako náklady spojené s predbežným prerokovaním, avšak MV SR z dôvodu nepríslušnosti odstúpilo túto žiadosť o predbežné prerokovanie dňa 19.6.2013 na A. K.Ú. N.. S poukazom na ust. §§ 4 ods. 1 písm. f/, 4 ods. 3 a 15 ods. 2 zák. č. 514/03 k prípravnému konaniu ďalej uviedol, že v predmetnej veci bolo dňa 3.5.2012 na základe podnetu na trestné stíhanie Odboru boja proti korupcii Východ, Úradu boja proti korupcii PZ zo dňa 3.4.2012 začaté trestné stíhanie za pokračovací trestný prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenských podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ TZ, následne na základe vykonaných vyšetrovacích úkonov bolo dňa 29.6.2012 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej TP) vznesené obvinenie žalobcovi za uvedený prečin, čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu, podľa § 14 ods. 1 TZ, v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 TZ, čiastočne dokonaného a čiastočne v štádiu pokusu. Proti tomuto uzneseniu podal obhajca žalobcu Z.. S. G.Š. v zákonnej lehote sťažnosť, ktorú prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry SR svojim uznesením sp. zn. VII/1 Gv 95/12-8 zo dňa 28.8.2012 zamietla pre jej nedôvodnosť, pretože dospela k záveru, že vyšetrovateľ pri vznesení obvinenia konal správne a v súlade so zákonom a sťažnosť žalobca podal v snahe vyvinieť sa z trestnej zodpovednosti. Vyšetrovanie v predmetnej veci bolo ukončené 29.10.2012 návrhom na podanie obžaloby, ktorý návrh prokurátor akceptoval a v predmetnej veci bola podaná obžaloba. Následne sudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením sp. zn. BB 4T/53/2012 zo 16.4.2013, podľa § 352, 241 ods. 1 písm. c/ a 215 ods. 1 písm. b/ TP, trestné stíhanie žalobcu pre uvedený skutok zastavil, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Ministerstvo vnútra SR poukázalo ďalej na to, že predmetné prípravné konanie bolo vedené dôvodne a zákonným spôsobom a nedošlo v jeho priebehu k žiadnemu pochybeniu zo strany orgánov činných v trestnom konaní a to aj napriek rozhodnutiu samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku o zastavení trestného stíhania žalobcu. K postupu vyšetrovateľa zdôrazňoval, že jeho konaním nedošlo k žiadnemu porušeniu základných zásad trestného konania a že policajť je oprávnený zastaviť trestné stíhanie, iba ak nebolo vznesené obvinenie. Keďže vyšetrovateľ PZ nemal inú zákonnú možnosť na postup v predmetnej trestnej veci, mal za to, že vyšetrovateľ postupoval zákonne.

K predpokladom zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, poukázal na ich 3 súčasti a to nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup, ďalej škodu a príčinnú súvislosť. V predmetnej trestnej veci podal prokurátor obžalobu, ale v priebehu prípravného konania zamietol sťažnosť žalobcu a nekonštatoval ako kontrolný orgán nezákonnosť v prípravnom konaní a trestné stíhanie zastavil až samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku. Príčinná súvislosť musí byť preto nielen tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná a v tom smere zaťažuje dôkazné bremeno žalobcu. Ministerstvo vnútra SR malo za to, že nebola jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi úradným postupom vyšetrovateľa v trestnom konaní a škodou, ktorou má byť majetková ujma žalobcu vo výške 2.000.- €, ktorá nebola preukázaná, aj keď ju žalobca vyčíslil v žalobnom návrhu na sumu 2.000.- €, avšak túto nijakým spôsobom nedokladoval. V ďalšej časti poukázal na účinnosť zák. č. 412/2012 od 1.1.2013, ktorým sa mení zákon č. 514/2003 Z. z. a konkrétne na § 4 ods. 1 písm. b/ a c/, z ktorých vyplýva, že ak prokurátor zamietol sťažnosť žalobcu v prípravnom konaní a podal v trestnej veci obžalobu, tak v občiansko-súdnom konaní o náhradu škody v zmysle uvedenej novely potom v mene štátu zodpovedá Generálna prokuratúra SR, čo sa aplikuje aj na konania začaté pred 1.1.2013, nakoľko v zákone č. 412/2012 chýbajú prechodné ustanovenia. Podľa jeho názoru tento predpis je procesno-právnym predpisom a súd je povinný aplikovať procesné právo účinné v čase jeho rozhodovania. Na základe uvedených skutočností zastávalo MV SR názor, že nie je orgánom príslušným na konanie v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. v právnej veci žalobcu v tomto súdnom konaní, preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V ďalšej časti konania po pripustení zámeny účastníkov na strane žalovaného uznesením zo dňa 29.6.2015, súd konal so žalovanou - SR, za ktorú koná Generálna prokuratúra SR, po zmene účastníka žalobcom, ktorý takto označil orgán konajúci za SR (štát) v súlade s novelou zák. č. 514/2003 od

1.1.2003. K postupu súdu, ktorý orgán má konať za SR, predložil žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo/149/2011 a 3Cdo/398/2012, rovnako rozsudky rôznych okresných súdov Slovenska k možnosti priznať v rámci náhrady škody poškodenému náhradu trov obhajoby nad rámec tarifnej odmeny.

Generálna prokuratúra SR vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu, doručenom súdu 8.12.2015, navrhla rovnako žalobu zamietnuť z dôvodu jej nedôvodnosti. Predložila súdu stanovisko Úradu špeciálnej prokuratúry, GP prokuratúry SR z 30.11.2015, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnila najmä preto, že prokurátor nemohol zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ TP z dôvodu, že existovali dôkazy, ktoré svedčili v prospech obvineného žalobcu, ako aj v jeho neprospech, t.j. nebolo možné preukázať, že bolo nepochybné, že skutok nie je trestným činom a že nie je dôvod na postúpenie veci. Z priloženého stanoviska Úradu špeciálnej prokuratúry, GP SR z 19.11.2015 vyplynulo, že trestné stíhanie, i vznesenie obvinenia žalobcovi bolo dôvodné. Aj keď v priebehu vyšetrovania vznikli určité rozpory a existovali teda 2 skupiny dôkazov, jedna v prospech žalobcu a druhá v jeho neprospech, úrad poukázal na to, že v prípadoch, v ktorých aj po vykonaní všetkých dostupných dôkazov trvajú pochybnosti, či možno zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. b/ TP, alebo prichádza do úvahy viacero skutkových zistení a treba rozhodnúť, ktoré z nich je pravdivé na podklade posúdenia a hodnotenia dôkazov, je nevyhnutné, aby prokurátor podal obžalobu a aby také rozhodnutie vydal súd (R3/2000). Preto prokurátor podal v tomto prípade obžalobu, keďže sám nemohol trestné stíhanie zastaviť. Ďalej poukázal na skutočnosť, že nejednalo sa v danom prípade o nutnú obhajobu a ak žalobca si zvolil obhajcu, musel predpokladať s určitými finančnými výdavkami, keď navyše si s obhajcom dohodol paušálnu odmenu, ktorá bola v zjavnom nepomere s advokátskou tarifou. Súd pri rozhodovaní o vine žalobcu použil zásadu in dubio pro reo, a pridržiava sa dôkazov, ktoré boli v prospech obvineného. Po preskúmaní rozhodnutia súdu bolo rozhodnuté po prejednaní s riaditeľom odboru ekonomickej kriminality UŠP GP SR, že v uvedenej trestnej veci sťažnosť podaná nebude a preto bol názoru, že všetky rozhodnutia vydané v prípravnom konaní boli v súlade so zákonom. Poukázal ešte na to, že žalobca žiadal náhradu škody i od MV SR a žiadosť žalobcu o náhradu škody navrhoval ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s podstatným obsahom listín tvoriacich obsah súdneho spisu, ako aj pripojeného trestného spisu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB 4T/53/2012 a vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012. Vyhodnotením vykonaných dôkazov a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, prihliadajúc na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, súd ustálil skutkový stav takto:

Na základe zhodných tvrdení účastníkov si súd s použitím ust. § 120 ods. 3 O.s.p. skutkovo osvojil, že uznesením vyšetrovateľa K.O. K., Ú. G. K. H., Q. G. K. H. I. H. Č.: K.-XX/BPK-I.-XXXX zo dňa 29.6.2012 (čl. 4), v spojení s uznesením prokurátorky Ú. A. K. N., sp. zn. VII/1 Gv 95/12-8 zo dňa 28.8.2012 (čl. 34), ktorým bola sťažnosť žalobcu prostredníctvom jeho obhajcu proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia zamietnutá, bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za pokračovací prečin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa ust. § 261 ods. 1, 2 písm. a/ TZ, že uznesením samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB 4T/53/2012 zo dňa 16.4.2013 (čl. 6), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2013, bolo podľa § 352, 241 ods. 1 písm. c/ a 215 ods. 1 písm. b/ TP trestné stíhanie obvineného žalobcu zastavené, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. V uvedenej trestnej veci obhajoval žalobcu Z.. F. Š., advokát, ktorý v rámci obhajoby poskytol žalobcovi právne služby a žalobca sa s obhajcom dohodol na paušálnej odmene za obhajobu vo výške 2.000.- € podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom žalobca za túto obhajobu zaplatil dňa 11.10.2012 sumu 1.000.- € a 24.5.2013 sumu 1.000.- €, t.j. spolu 2.000.- €, čo je zrejme z predloženej dohody o odmene advokáta, výpisu z účtu advokáta, ako aj príjmového pokladničného dokladu (čl. 10 až 12). Listom zo dňa 24.5.2013 (čl. 13) požiadal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu Z.. F. Š. S. N. o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v celkovej výške 2.000.- € a súčasne si uplatnil podľa § 121 ods. 3 OZ aj náhradu odmeny za právne služby v súvislosti s týmto uplatnením náhrady škody v rámci predbežného prerokovania nároku z hodnoty 2.000.- € (návrh na predbežné prerokovanie nároku 91,28 € a paušál 7,81 € vrátane 20 % DPH) vo výške 237,82 €. Vychádzajúc z predloženej doporučenej písomnosti súd zistil, že MV SR prevzalo žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobcu dňa 30.5.2013 (čl. 14) a z dôvodu nepríslušnosti odstúpilo dňa 19.6.2013 na GP SR, čo je zrejme z písomného vyjadrenia k žalobe zo strany MV SR (čl. 33). Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi

sporná, ako aj to, že ani jeden z orgánov konajúcich za štát neoznámil žalobcovi súhlasné stanovisko k uplatnenému nároku na náhradu škody, pričom v tejto súvislosti nebola medzi účastníkmi v konaní spornou ani tá skutočnosť, že štát nezaplatil žalobcovi ani len časť uplatneného nároku na náhradu škody.

Takto zistený skutkový stav súd právne posúdil najmä podľa týchto ustanovení zákonov:

Podľa ust. § 3 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.(2) Zodpovednosť podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a), b), f) a l) a ods. 3 cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu (tiež) a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní, l) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. (3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a), b), c), f) a m) a ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2013, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, c) Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy, a 1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora, f) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní, m) orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý. (3) Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa ust. § 5 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. (2) Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť. (3) Ak bolo nezákonné rozhodnutie

vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa ust. § 6 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.(3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. (4) Ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody.

Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa ust. § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ust. § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. § 18 ods. 1 a ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa ust. § 488 a ust. § 489 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 559 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ust. § 9 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 12 ods. 1 a ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, pri obhajobe v trestnom konaní vo veciach, v ktorých súd prvého stupňa rozhoduje na neverejnom zasadnutí, je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby jedna dvadsaťštvrtina výpočtového základu. Pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

Podľa ust. § 14 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej, c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhladávaní alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny, d) vypracovanie právneho rozboru vecí okrem trestnoprávnej veci, e) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona, f) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie. Odmena vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu; dĺžka trvania porady alebo rokovania s klientom, ktorý je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, sa preukazuje potvrdením príslušného ústavu na výkon väzby alebo ústavu na výkon trestu odňatia slobody, b) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu. (3) Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a) návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva, b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu, c) návrhy a sťažnosti vo veciach, o ktorých sa rozhoduje na verejnom zasadnutí, s výnimkou návrhu na obnovu konania, d) účasť na verejnom zasadnutí, ak nejde o odvolanie alebo obnovu konania, e) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu. Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, ak nepresiahne jednu hodinu, b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, ak nepresiahne jednu hodinu. Odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach, b) zastupovanie alebo obhajoba na pojednávaní, pri ktorom sa iba vyhlásilo rozhodnutie, alebo zastupovanie a obhajoba na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci. Ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k inému úkonu právnej služby, tak odmena za túto ďalšiu poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí.

Podľa ust. § 15 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, advokát má popri nároku na odmenu aj nárok a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy, b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa ust. § 16 ods. 3 a ods. 4 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne

prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa ust. § 17 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Podľa ust. § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

V otázke pasívnej legitímácie GP SR konať za štát vo veci náhrady tejto škody podľa právneho stavu účinného od 1.1.2013 súd vychádzal z právneho názoru, opierajúceho sa o znenie ust. § 4 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z po jeho zmene po novelizácii zákonom č. 412/2012 Z.z., ktorým došlo ku konkrétnejšiemu vymedzeniu oprávnenia jednotlivých štátnych orgánov, medzi inými tiež i S. N. M. A. N. konať za štát vo veciach nárokov na náhradu škody, spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom pri výkone verejnej moci. Táto úprava nesporne ustanovuje za štátny orgán, oprávnený konať za štát aj v prípade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní za situácie, keď prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, A. K.Ú. N. V danom prípade prokurátorka Ú. Š. K. A. N.. V danom prípade sťažnosť žalobcu proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia žalobcu K.Y. Ú. Š. K. A. N. W. L. O. XX.X.XXXX N.. L.. I. A. XX/XX-X zamietla ako nedôvodnú a dňa 29.10.2012 prokurátor Ú. Š. K. A. N. podal v trestnej veci žalobcu obžalobu na súde. Preto legitimovaným konať za štát vo veci náhrady škody spôsobenej žalobcovi nezákonným rozhodnutím v uvedenom trestnom konaní, bola od 1.1.2013 A. K.V. N. V.. Skoršia právna úprava (účinná do 31.12.2012) takéto exaktné vymedzenie orgánu oprávneného konať za štát v prípade škody spôsobenej v trestnom konaní, na ktorom sa zúčastňujú mimo orgánov prokuratúry tiež príslušníci Policajného zboru a súd, nemal. Vychádzajúc z rozhodovacej činnosti iných súdov (por. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/194/2010) preto rozhodujúcou z hľadiska určenia, ktorý z orgánov je oprávnený v mene štátu konať vo veci náhrady škody, ku ktorej došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých jej orgánov, bola skutočnosť, na ktorom z týchto orgánov bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, bez zreteľa na to, ako sa tá ktorá oblasť verejnej moci kvalitatívne alebo kvantitatívne na škodovom následku podieľala. To znamená, že podľa vtedajšej úpravy nebolo možné v tejto oblasti hovoriť o kompetentnom a nekompetentnom orgáne, len o kompetentnejšom či menej kompetentnom orgáne. Pokiaľ preto žalobca listom zo dňa 24.5.2013 požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody S. I. N. V. ako jeden z do úvahy prichádzajúcich orgánov, oprávnených konať v mene štátu vo veci náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia, došlo tým k založeniu oprávnenia konať za štát vo veci náhrady škody práve u tohto orgánu štátu a nebyť zmeny zákonnej úpravy, oprávneným by bol až doposiaľ. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody preto nepochybne bola podaná na štátnom orgáne, oprávnenom konať za štát v rozhodnom čase (pozn. súdu: rozhodne zmena úpravy účinná od 1.1.2013 nemala za následok zánik už nadobudnutých práv spojených s uplatnením nároku, ale mala vplyv výlučne na zmenu orgánu oprávneného za štát konať pri zachovaní už nadobudnutých nárokov). Podľa názoru súdu preto účinky podanej žiadosti o prerokovanie boli zachované aj po účinnosti zák. č. 412/2012 Z. z., ktorým došlo k zmene ust. § 4 zák. č. 514/2003 Z. z.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu a z citovanej právnej úpravy súd posúdil žalobu v celom rozsahu za dôvodnú a to v rozsahu, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby v priebehu konania zo strany žalobcu, s ktorým späťvzatím v časti o zaplatenie sumy prevyšujúcej čiastku 775,96 € s prísl. žalovaná vyjadrila súhlas. Vo svojom závere o dôvodnosti uplatneného nároku súd vychádzal z toho, že uplatnený nárok zo zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je potrebné posudzovať podľa ust. zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú štátnym orgánom, nezákonným rozhodnutím podľa ustanovení tohto zákona je vo všeobecnosti vydanie nezákonného rozhodnutia (§ 5 ods. 1), proti ktorému, pokiaľ sa nejedná o prípad hodný osobitného zreteľa, poškodený podal riadny opravný prostriedok (§ 6 ods. 2) a ktoré po tom, čo nadobudlo právoplatnosť, bolo

zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom (§ 6 ods. 1 veta prvá) a vznik škody v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím (§ 5 ods. 1). Všetky z uvedených podmienok pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú žalobcovi nezákonným rozhodnutím boli v danom prípade podľa názoru súdu splnené. Súdy totiž v aplikačnej praxi ustálili tak spôsob posudzovania zákonnosti rozhodnutia o začatí trestného stíhania vo vzťahu k jeho i prípadnej opodstatnenosti vzhľadom na dôvodnosť podozrenia, pokiaľ sa toto stíhanie neskončilo právoplatným odsúdením, rovnako aj spôsob interpretácie § 6 ods. 1 cit. zákona z pohľadu významu zastavenia trestného stíhania na existenciu a účinky rozhodnutia o vznesení obvinenia. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti (zákonnosti) začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania, t. zn., že pre posúdenie zákonnosti začatia trestného stíhania nie je rozhodujúce, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale či sa toto podozrenie v trestnom konaní potvrdilo (4M Cdo/15/2009). Vo vzťahu k danému prípadu to znamená, že pokiaľ bolo voči žalobcovi trestné stíhanie zastavené, jeho pôvodné podozrenie sa nepotvrdilo a preto uznesenie o vznesení obvinenia vyšetrovateľa Úradu boja proti korupcii, Odboru boja proti korupcii Východ, ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012, zo dňa 29.6.2012 nemožno považovať inak ako za nezákonné a podľa všeobecne prijímaného záveru súdmi v interpretácii § 6 ods. 1 cit. zákona v aplikačnej praxi, zastavenie trestného stíhania má rovnaký význam, ako zrušenie, či zmena nezákonného uznesenia o vznesení obvinenia (uzn. NS SR 4M Cdo/15/2009). Vychádzajúc z týchto úvah súd dospel k záveru, že zastavením trestného stíhania žalobcu došlo k zrušeniu nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia na to príslušným orgánom a tým k naplneniu predpokladu pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa ust. § 6 ods. 1 cit. zákona.

Škodou sa vo všeobecnosti rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Škoda môže vzniknúť zmenšením majetku poškodeného (skutočná škoda) alebo tým, že majetok poškodeného sa nezväčší o očakávané majetkové hodnoty (ušlý zisk).

V zmysle ust. § 18 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. do rozsahu náhrady škody výslovne sa zahŕňa aj náhrada trov konania, ktoré poškodenému vznikli tiež v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, pokiaľ bolo zrušené, v zmysle ktorého možno nesporne za škodu spôsobenú v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia považovať aj náklady vynaložené na úhradu odmeny a hotových výdavkov advokáta, ktorý poškodeného v trestnom konaní obhajoval.

V tejto súvislosti nebolo medzi účastníkmi sporným a bolo preukázané tiež vykonaným dokazovaním, že v trestnom konaní žalobcu obhajoval Z. F. Š., advokát, že tento v rámci obhajoby žalobcu vykonal úkony právnej služby, ktoré trovy obhajoby v predmetnej trestnej veci aj vyúčtoval. Žiaden z takto vyúčtovaných úkonov právnej služby v konečnom dôsledku žalovaná nenamietala, ani z hľadiska účelnosti, ani z hľadiska spôsobu ich vyúčtovania a v konaní konštatoval súd jeho súlad s obsahom pripojeného trestného spisu a výslovne tiež i jeho správnosť v uplatnenej výške 775,96 €.

Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalobca Z. F. Š. účtovanú odmenu za obhajobu podľa dohody s obhajcom vo výške 2.000.- € aj zaplatil, ako aj to, že v príčinnej súvislosti s trestným konaním vynaložil žalobca tieto náklady za trovy obhajoby, výšku ktorých žalovaná v konaní nerozporovala. Na tomto základe súd dospel k záveru, že žalobcovi v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním na podklade nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia vznikla škoda vo výške istiny uplatneného nároku a že za túto zodpovedá štát.

Odmena advokáta bez DPH spolu činila 456,08 €, a to za prevzatie a prípravu obhajoby, vrátane prvej porady s klientom (§ 14 ods. 1 písm. a/ advokátskej tarify (AT) v sume 63,58 € plus paušál 7,63 €, účasť pri vyšetrovacích úkonoch 27.9.2012 na PZ Bardejov (spolu v čistom čase 185 minút pri výsluchu troch svedkov), t.j. 2 x po 63,58 € a 2 x 7,63 € (§ 14 ods. 1 písm. d/ AT), ďalej za účasť pri vyšetrovacích úkonoch na PZ Svidník 4.10.2012 v sume 63,58 €, plus paušál 7,63 € (§14 ods. 1 písm. d / AT), ďalšie rokovanie s klientom 25.10.2012 v sume 21,19 € a paušál 7,63 € (§ 14 ods. 2 písm. a/ AT), čo preukázal žalobca predložením evidencie rokovaní menovaného advokáta s klientom, účasť pri výsluchu obvineného 26.10.2012 na PPZ Košice v sume 63,58 € a paušál 7,63 € (§14 ods. 1 písm. d/AT), štúdium spisu po skončení vyšetrovania 26.10.2012 na PPZ Košice tiež v sume 63,58 € a paušál 7,63 € (§ 14 ods. 1 písm. d/AT). V súvislosti s vykonanými úkonmi účtoval si advokát hotové výdavky, a to cestovné vlastným motorovým vozidlom zn. Škoda Yeti, EČ: 020DO. Dňa 27.9.2012 na vyšetrovacie úkony zo Svidníka na PZ v Bardejove a späť 72 km á 0,28 €/km, čo činí 20,16 €, k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas za 3 polhodiny a 12,71 € (§ 17 ods. 1 AT), čo činí 38,13 € a za čas pri vyšetrovacích

úkonoch na PPZ Košice zo Svidníka do Košíc a späť dňa 26.10.2012, 200 km á 0,28 €/ km, čo činí 56.- €, k čomu prislúcha náhrada za premeškaný čas za 6 polhodín á 12,71 € (§ 17 ods. 1 AT), čo spolu predstavuje 76,26 €. Náhrada za použitie uvedeného motorového vozidla bola vypočítaná nasledovne: Dňa 27.9.2012 základná sadzba za 1km jazdy v čase úkonu 27.9.2012 podľa § 1 písm. b) Opatrenia č. 632/2008 Z. z. je 0,183 €/km a náhrada za spotrebované PHM predstavuje pri priemernej spotrebe PHM podľa technického preukazu ($7,4 + 5,3 + 6,1 = 18,8 : 3 = 6,27$ l/100 km), 0,063 l/1 km a pri cene nafty 1,464 €/l činí 0,09 €/km. Spolu tak základná náhrada za 1 km jazdy (0,183 €) + náhrada za spotrebované PHM na 1km (0,09 €/1km) činí 0,273 €/1km a po zaokrúhlení (§ 7 ods. 9 zák. č. 283/2002 Z.z.) je 0,28 €/1km. Za deň 26.10.2012 základná sadzba za 1 km jazdy v čase úkonu činí rovnako 0,183 €/1km v súlade s § 1 písm. b/ cit. opatrenia a náhrada za spotrebované PHM pri priemernej spotrebe PHM podľa technického preukazu rovnako činí 0,09 €/1km pri cene nafty 1,479€/l. Spolu základná náhrada za 1km jazdy predstavuje 0,28 €/1km a tak hotové výdavky bez DPH spolu tvoria 190,55 €. Po pripočítaní DPH 20 % k trovám obhajoby - odmene 456,08 € a hotovým výdavkom 190,55 € trovy právneho zastúpenia žalobcu spolu aj DPH činia čiastku 775,96 €. Súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu jeho písomného vyčíslenia zo dňa 11.12.2015, predloženého advokátom zastupujúcim žalobcu na pojednávaní dňa 11.12.2015, za všetky uvedené úkony právnej služby advokáta, ktoré súd považoval za preukázané z pripojeného spisu Š. Y. N., K. I. G. G. zn. BB 4T/53/2012, ktorého súčasťou bol aj vyšetrovací spis zn. ČVS: PPZ-78/BPK-V-2012, keďže tie boli vyúčtované v súlade s cit. ust. vyhl. č. 655/2004 Z.z. aj faktickým vykonaním jednotlivých úkonov právnej služby, za ktoré patrí advokátovi odmena, nakoľko advokát zastupujúci žalobcu je platiteľom DPH, zvyšuje sa odmena o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 %.

V súlade s ustanovením § 17 ods. 1 cit. vyhlášky a opatrením č. 632/2008 Z.z. súd priznal žalobcovi proti žalovanej tiež náhradu výdavkov na cestovné vo vyčíslenej výške, ktorá bola vypočítaná v súlade s citovanými ustanoveniami, ako aj podľa § 7 ods. 9 zák. č. 283/2002 Z. z., a tak nepochybne trovy právneho zastúpenia žalobcu v predmetnom trestnom konaní spolu s DPH činili sumu 775,96 €.

Spolu s istinou uplatnenej pohľadávky na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súd priznal žalobcovi tiež úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 775,96 € od 1.12.2013 do zaplatenia, vychádzajúc z tej skutočnosti, že splatnosť záväzku na peňažné plnenie v danom prípade nastala v zmysle ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, podľa ktorého lehota omeškania začína príslušnému orgánu najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný, teda ak súd rozhodne o náhrade škody, tak prizná poškodenému aj úrok z omeškania podľa uvedenej lehoty omeškania, čo v danom prípade sa stalo dňom 1.12.2013, nakoľko žalobca doručil prostredníctvom advokáta žiadosť o predbežné prerokovanie jeho nároku MV SR dňa 30.5.2013 a v konaní nebolo tvrdené, ani preukázané, aby MV SR, resp. GP SR oznámili žalobcovi, že neuspokojia jeho nárok na náhradu škody, preto až uplynutím 6 mesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku začala plynúť lehota omeškania, t.j. od 1.12.2013 (od 1.6.2013 + 6 mes.) a to aj žalovanej, nakoľko účinky podania žiadosti o prerokovanie boli zachované aj po účinnosti zák. č. 412/2012 Z. z., ktorým došlo k zmene ust. § 4 zák. č. 514/2003 Z. z. Zmena úpravy účinná od 1.1.2013 totiž nemala za následok zánik už nadobudnutých práv spojených s uplatnením nároku, ale mala vplyv výlučne len na zmenu orgánu oprávneného konať za štát pri zachovaní už nadobudnutých nárokov. Splatnosť záväzku na peňažné plnenie v danom prípade nastala 30.11.2013 pričom počnúc nasledujúcim, teda dňom 1.12.2013 sa žalovaná s plnením dostala do omeškania s následkom vzniku práva žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súlade s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013 preto žalobcovi vzniklo právo na úrok z omeškania v uplatnenej výške 5,5%.

V zmysle § 96 ods. 1, 2 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenie, späťvzatie žaloby zo strany žalobcu v prevažnom rozsahu a súhlas žalovanej so späťvzatím v tejto časti žaloby, súd konanie v prevyšujúcom rozsahu (nad priznanú sumu 775,96 € s prísl.) zastavil.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, keďže mal za to, že zastavenie konania v prevažnej časti uplatneného nároku zavinil žalobca, ktorý nepreukázal, že žalobný návrh vzal v časti späť pre správanie žalovanej, ani to, aby žalobný návrh bol podaný dôvodne v tejto časti. Vzhľadom na vyššie uvedené mohol teoretický nárok na náhradu trov konania vzniknúť žalovanej, ale keďže náhradu trov konania si voči žalobcovi jednak neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplyvajú, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

Podľa ust. § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).